

Principles *for* Digital Development

THE NEXT DECADE

หลักการเพื่อการพัฒนาดิจิทัล

บทนำ

หลักการเพื่อการพัฒนาดิจิทัล “The Principles for Digital Development” ถือเป็นกรอบแนวคิดสำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติงานในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและครอบคลุมในระบบนิเวศดิจิทัลในบริบทของระบบนิเวศดิจิทัลที่ซับซ้อนในปัจจุบัน หลักการนี้มุ่งเน้นการสร้างแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดแนวทางในการออกแบบ ดำเนินการ และประเมินผลโครงการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนา โดยคำนึงถึงความท้าทายและโอกาสที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัลปัจจุบัน” การใช้หลักการเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นจะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบาย นักปฏิบัติ และนักเทคโนโลยีมีความพร้อมมากขึ้นในการสร้างหลักประกันว่าทุกคนจะได้รับประโยชน์จากความคิดริเริ่มด้านดิจิทัลและจากสังคมดิจิทัลในวงกว้าง

หลักการเพื่อการพัฒนาดิจิทัลมีจุดกำเนิดในปี พ.ศ. 2557 และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากองค์กรมากกว่า 300 แห่ง ซึ่งประกอบด้วยองค์กรผู้ให้ทุน องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรภาคประชาสังคม ตลอดระยะเวลาหนึ่งทศวรรษแรก (พ.ศ. 2557-2567) หลักการเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อแวดวงการพัฒนา โดยมีอิทธิพลอย่างกว้างขวางต่อนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของผู้ให้ทุน ตลอดจนกรอบการออกแบบและดำเนินโครงการพัฒนาต่างๆ

ในปี พ.ศ. 2567 ได้มีการทบทวนและปรับปรุงหลักการดังกล่าวผ่านกระบวนการปรึกษาหารือที่ครอบคลุมและหลากหลาย โดยมี การรวบรวมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วน ผลจากการปรึกษาหารือนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงหลักการให้สอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตระหนักถึงความเป็นจริงที่ว่า ในปัจจุบัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเทคโนโลยีไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ในขอบเขตของโครงการพัฒนาเท่านั้น แต่ได้แทรกซึมเข้าไปในทุกมิติของชีวิตประจำวัน

การปรับปรุงครั้งนี้ยังคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า แม้แต่ผู้ที่ยังไม่สามารถเข้าถึงหรือใช้เทคโนโลยีได้โดยตรง ก็ล้วนได้รับผลกระทบจากระบบนิเวศดิจิทัลที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งนำมาทั้งโอกาสอันมหาศาลและความเสี่ยงที่ไม่อาจมองข้าม ด้วยเหตุนี้ หลักการฉบับปรับปรุงจึงให้ความสำคัญกับการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงและการส่งเสริมความเป็นเจ้าของในระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมีการยกระดับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้ข้อมูลดิจิทัล ตลอดจนเน้นย้ำถึงความสำคัญของแนวทางแบบเปิดในการสนับสนุนนวัตกรรมและการบรรลุเป้าหมายของหลักการทั้งเก้าประการ

หลักการฉบับปรับปรุงนี้ยังคงมุ่งสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายดั้งเดิม ขณะเดียวกันก็ขยายขอบเขตให้สอดคล้องกับความหลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศดิจิทัลสมัยใหม่ ซึ่งรวมถึงบุคคลและองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการออกแบบ การใช้งาน และการกำกับดูแลระบบและโซลูชันดิจิทัล หลักการเหล่านี้ถูกออกแบบให้เสริมซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นการดำเนินการที่จำเป็นเพื่อสร้างหลักประกันว่าจะไม่มีใครถูกทิ้งไว้เบื้องหลังในยุคแห่งการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมดิจิทัล

ในการนำหลักการเหล่านี้ไปปรับใช้กับการออกแบบและดำเนินการนโยบาย โซลูชัน ระบบ หรือมาตรการต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถรวมเรียกได้ว่า “ความคิดริเริ่ม” ผู้รับรองหลักการเหล่านี้มีพันธกิจสำคัญอย่างน้อยสองประการ ประการแรกคือการยึดมั่นในหลักการ “ไม่ก่อให้เกิดอันตราย” เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ และประการที่สองคือการมุ่งมั่นที่จะสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานของพวกเขาจะส่งเสริมและเพิ่มพูนศักยภาพของบุคคลและชุมชนในการขับเคลื่อนการพัฒนาของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ ผู้รับรองแต่ละรายจะต้องกำหนดแนวทางการนำหลักการไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับบริบทการทำงาน ขอบเขตอิทธิพล และลักษณะเฉพาะของแต่ละความคิดริเริ่มของตน

หลักการข้อที่ 1: ทำความเข้าใจระบบนิเวศที่มีอยู่

การสร้างควมไว้วางใจเริ่มต้นจากความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบริบททางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจที่มีพลวัตซึ่งคุณกำลังดำเนินงานอยู่

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- ระบบนิเวศดิจิทัลถูกกำหนดโดยวัฒนธรรม บรรทัดฐานทางเพศและสังคม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี และปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของบุคคลในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยี หรือมีส่วนร่วมในความคิดริเริ่มต่าง ๆ
- การทำความเข้าใจระบบนิเวศที่มีอยู่สามารถช่วยในการตัดสินใจว่าควรมีส่วนร่วมอย่างไรและเมื่อใด เนื่องจากระบบนิเวศอาจมีทั้งพลวัตเชิงบวกและเชิงลบ
- ด้วยความเข้าใจนี้ ความคิดริเริ่มต่าง ๆ ควรปรับตัวเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีที่มีอยู่ ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่กำลังทำงานเพื่อแก้ไขความท้าทายสำคัญ ๆ อยู่แล้ว ทั้งนี้รวมถึงการทำความเข้าใจนโยบายของรัฐบาลที่มีอยู่ ทัศนคติระดับชาติ นโยบาย/ลำดับความสำคัญ/กลยุทธ์ของภาคส่วนต่าง ๆ และความพยายามในการขยายโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลสาธารณะที่เป็นรากฐาน
- นอกจากนี้ ยังรวมถึงการทำความเข้าใจการเข้าถึงอุปกรณ์ การเชื่อมต่อ ความสามารถในการจ่าย ความรู้ด้านดิจิทัล และโอกาสในการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีอยู่ เพื่อให้ความคิดริเริ่มต่าง ๆ ได้รับการออกแบบให้รองรับหรือเสริมสร้างความเป็นจริงเหล่านี้
- เมื่อความคิดริเริ่มต่าง ๆ ไม่ได้ทำความเข้าใจระบบนิเวศที่กำลังดำเนินการอยู่เป็นอันดับแรก อาจเป็นอุปสรรคต่อการยอมรับ การนำไปใช้ และความไว้วางใจ นอกจากนี้ยังอาจนำไปสู่ผลกระทบที่ไม่ได้ตั้งใจ เช่น การกีดกัน การสูญเสียความไว้วางใจ การเสริมสร้างพลวัตของอำนาจที่เป็นอันตราย และการทำให้ความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตกอยู่ในความเสี่ยง
- ระบบนิเวศดิจิทัลมีความสลับซับซ้อน หลากหลายมิติ และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งต้องการให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาดิจิทัลวิเคราะห์บริบทอย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจสอบข้อสันนิษฐานของตน

หลักการข้อที่ 2: ส่งเสริมการแบ่งปัน การนำกลับมาใช้ใหม่ และการพัฒนาต่อยอด

ต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่ พัฒนาสิ่งที่ใช้ได้ผล และแบ่งปันเพื่อให้ผู้อื่นสามารถทำเช่นเดียวกันได้

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- หลีกเลี่ยงการสร้างนวัตกรรมเพียงเพื่อความเป็นนวัตกรรม ในการพัฒนาด้านดิจิทัล ควรมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงและแก้ปัญหาที่มีอยู่ การสร้างสิ่งใหม่ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสร้างคุณค่าที่จับต้องได้ มิใช่เพียงเพื่อความทันสมัยหรือความแปลกใหม่เท่านั้น
- การแบ่งปัน การนำกลับมาใช้ใหม่ และการพัฒนาต่อยอด คือแก่นแท้ของการร่วมมือกัน หลักการนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันในวงการพัฒนาดิจิทัล โดยส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และทรัพยากรระหว่างองค์กรและภาคส่วนต่างๆ การร่วมมือในลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการพัฒนาโดยรวม
- การร่วมมือเป็นสิ่งจำเป็นในการบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกันของเราเพื่อโลกที่เท่าเทียมกันมากขึ้น การทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร หน่วยงาน และภาคส่วนต่างๆ เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในวงกว้าง และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและเท่าเทียมสำหรับทุกคน
- การแบ่งปัน การนำกลับมาใช้ใหม่ และการพัฒนาความคิดริเริ่มที่มีอยู่ ช่วยให้เรารวมทรัพยากรและความเชี่ยวชาญของเราเข้าด้วยกัน และหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อนและแยกส่วนที่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย แนวทางนี้ช่วยประหยัดทรัพยากรทั้งเวลาและงบประมาณ โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วและพัฒนาต่อยอด แทนที่จะเริ่มต้นใหม่ทุกครั้ง ซึ่งจะช่วยลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร
- หลักการนี้สามารถนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์เทคโนโลยี บริการ การวิจัย หรือนโยบายต่าง ๆ แนวคิดของการแบ่งปัน นำกลับมาใช้ใหม่ และพัฒนาต่อยอดสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวางในทุกมิติของการพัฒนาดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาซอฟต์แวร์ การออกแบบบริการ การทำวิจัย หรือการกำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยี
- การทำเช่นนี้ต้องอาศัยการจัดทำเอกสารที่เป็นระบบและเข้าถึงได้ง่าย และจะได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างมาก โดยการนำมาตรฐานเปิดมาใช้ การสร้างเพื่อความสามารถในการทำงานร่วมกันและการขยายตัว การใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส และการมีส่วนร่วมในชุมชนโอเพนซอร์ส การจัดการความรู้และการใช้เทคโนโลยีแบบเปิดเป็นพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมการแบ่งปันและการนำกลับมาใช้ใหม่ การทำเอกสารที่ช่วยให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ง่าย ในขณะที่การใช้นโยบายเปิดและซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สช่วยลดอุปสรรคในการเข้าถึงและพัฒนาต่อยอด
- การปฏิบัติตามหลักการนี้สามารถประหยัดเวลาและเงิน ส่งเสริมความร่วมมือและการแบ่งปันความรู้ และนำไปสู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่ดีขึ้นผ่านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ประโยชน์ในด้านการประหยัดทรัพยากรแล้ว การแบ่งปันและพัฒนาต่อยอดยังช่วยสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาาร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่นวัตกรรมและการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
- การละเลยหลักการนี้เพื่อเลือกแนวทางการทำงานแบบโดดเดี่ยวนำไปสู่การสูญเสียทรัพยากร (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเงินทุนสาธารณะจากผู้บริจาค) การจำกัดนวัตกรรมและการปรับปรุง และการสร้างภาระที่ไม่สมควรให้กับผู้คนซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อความไว้วางใจและการมีส่วนร่วม การไม่ปฏิบัติตามหลักการนี้อาจส่งผลเสียในหลายด้าน ทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ การจำกัดโอกาสในการพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และอาจทำให้ผู้ใช้งานหรือผู้รับบริการต้องแบกรับภาระที่ไม่จำเป็น ซึ่งในระยะยาวอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

หลักการข้อที่ 3: ออกแบบโดยคำนึงถึงผู้ใช้เป็นศูนย์กลาง

การออกแบบที่ดีเริ่มต้นและจบลงด้วยผู้คนที่ จะบริหารจัดการ ใช้งาน และในอุดมคติแล้วจะ ได้รับประโยชน์จากความคิดริเริ่ม ด้านดิจิทัลนั้น ๆ

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- การออกแบบโดยคำนึงถึงผู้ใช้ หมายถึง การเชิญชวนผู้ที่ จะใช้หรือได้รับผลกระทบจากนโยบาย โซลูชัน หรือระบบ เทคโนโลยีนั้น ๆ ให้เป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการออกแบบความคิดริเริ่มเหล่านั้น แนวคิดนี้เน้นการให้ความสำคัญกับผู้ใช้จริงและผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยไม่เพียงแคร์รับฟังความคิดเห็นเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้พวกเขา มีบทบาทสำคัญในกระบวนการออกแบบและตัดสินใจ วิธีนี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่าผลลัพธ์สุดท้ายจะตอบสนองความต้องการที่แท้จริงและสามารถใช้งานได้จริงในบริบทของผู้ใช้
- ในทุกกรณี จะมีกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกลุ่ม (รวมถึงผู้ที่ควรได้รับประโยชน์จากความคิดริเริ่ม และผู้ที่ จะดูแล/บริหารความคิดริเริ่มนั้น) แต่ละกลุ่มจำเป็นต้องมีส่วนร่วมและมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในขั้นตอนการออกแบบเริ่มต้นและในการปรับปรุงครั้งต่อ ๆ ไป ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเฉพาะจะต้องถูกกำหนดแยกต่างหากสำหรับแต่ละความคิดริเริ่ม การตระหนักถึงความหลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นสิ่งสำคัญ เพราะแต่ละกลุ่มมีมุมมอง ความต้องการ และความคาดหวังที่แตกต่างกัน การรวมทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นและตลอดกระบวนการพัฒนา ช่วยให้เกิดความสมดุลและครอบคลุมในการออกแบบ นอกจากนี้ การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเฉพาะสำหรับแต่ละโครงการช่วยให้การมีส่วนร่วมมีความเฉพาะเจาะจงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ความคิดริเริ่มต่าง ๆ สามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีความหมายได้โดยการสร้างโอกาสให้ผู้คนสร้างนวัตกรรมบนผลิตภัณฑ์และบริการที่มีอยู่ การสร้างช่องทางสำหรับการให้ข้อเสนอแนะและการแก้ไขปัญหาก็ได้รับการติดตามและจัดการอย่างสม่ำเสมอ และการมุ่งมั่นใช้วิธีการที่คล่องตัวซึ่งช่วยให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมที่มีความหมายไม่ใช่เพียงการรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงอย่างแท้จริง การสร้างพื้นที่สำหรับนวัตกรรมแบบเปิด (open innovation) ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ จากผู้ใช้ ขณะที่การมีระบบรับฟังความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาก็มีประสิทธิภาพช่วยให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว การใช้วิธีการพัฒนาแบบคล่องตัว (agile methodologies) ยังช่วยให้สามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโครงการได้อย่างต่อเนื่องตามข้อมูลและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป
- มิฉะนั้น ความคิดริเริ่มต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะไม่ได้รับความไว้วางใจและการยอมรับจากชุมชนที่พวกเขาต้องการเข้าถึง การละเลยการมีส่วนร่วมของผู้ใช้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์หลายประการ นอกจากการสูญเสียความไว้วางใจและการยอมรับแล้ว ยังอาจส่งผลให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการไม่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริง ไม่เหมาะสมกับบริบทการใช้งาน หรือแม้กระทั่งสร้างผลกระทบเชิงลบโดยไม่ตั้งใจ การสร้างความไว้วางใจและการยอมรับเป็นพื้นฐานสำคัญของความสำเร็จในระยะยาวของโครงการพัฒนาดิจิทัลใด ๆ

หลักการข้อที่ 4: สร้างการออกแบบที่ครอบคลุมทุกกลุ่ม

พิจารณาถึงความหลากหลายของมนุษย์อย่างครอบคลุมเพื่อเพิ่มผลกระทบเชิงบวกให้สูงสุดและลดผลกระทบเชิงลบให้น้อยที่สุด

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- เมื่อใช้อย่างมีเจตนาและเต็มศักยภาพ เทคโนโลยีสามารถเอาชนะความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ แทนที่จะเป็นการเพิ่มความรุนแรงของปัญหา การออกแบบเพื่อความครอบคลุมคือการฉายโอกาสให้ความคิดริเริ่มด้านดิจิทัลขับเคลื่อนความก้าวหน้าทางสังคม โดยการถือเอาอุปสรรคเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับเพศ ความพิการ รายได้ ภูมิศาสตร์ และปัจจัยอื่น ๆ
- การออกแบบเพื่อความครอบคลุมไม่เพียงแต่เป็นเรื่องของการสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ทุกคนสามารถใช้งานได้เท่านั้น แต่ยังเป็นการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม การตระหนักถึงอุปสรรคที่กลุ่มคนต่าง ๆ เผชิญ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ ความพิการ รายได้ หรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ช่วยให้สามารถออกแบบโซลูชันที่ไม่เพียงแต่เข้าถึงได้ แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้กับกลุ่มคนที่มักถูกมองข้าม
- ไม่ว่าขนาดของกลุ่มเป้าหมายจะเป็นเท่าใด ความคิดริเริ่มด้านเทคโนโลยีควรได้รับการออกแบบให้สามารถเข้าถึงและใช้งานได้สำหรับผู้คนที่หลากหลาย รวมถึงผู้พิการ ผู้ที่มีความรู้ด้านดิจิทัลต่ำ ผู้ที่พูดภาษาต่างกัน ผู้ที่เผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึง/ความสามารถในการจ่าย/การเชื่อมต่ออุปกรณ์ และผู้ที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
- การออกแบบที่ครอบคลุมต้องคำนึงถึงความหลากหลายของผู้ใช้ในทุกมิติ ไม่ใช่เพียงแค่กลุ่มเป้าหมายหลัก การพิจารณาถึงความต้องการของผู้พิการ เช่น การรองรับเทคโนโลยีผู้ช่วย หรือการออกแบบที่เข้าใจง่ายสำหรับผู้ที่มีความรู้ด้านดิจิทัลจำกัดเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ การรองรับหลายภาษา การคำนึงถึงข้อจำกัดด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตหรืออุปกรณ์ และการเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการออกแบบที่ครอบคลุมอย่างแท้จริง
- สิ่งนี้สามารถทำได้โดยการนำวิธีการทำงานแบบวนซ้ำมาใช้ (เช่น agile) และโดยการใช้ประโยชน์จากระบบการแก้ไขปัญหาระยะบุและแก้ไขความท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนบางกลุ่มได้อย่างรวดเร็ว
- การออกแบบเพื่อความครอบคลุมอาจรวมถึงการพิจารณาว่าประโยชน์ของความคิดริเริ่มสามารถส่งถึงแม้แต่ผู้ที่ไม่ได้เชื่อมต่อออนไลน์ได้อย่างไร
- การออกแบบที่ครอบคลุมไม่ใช่เพียงแค่การสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่เข้าถึงได้ แต่ยังรวมถึงการวางแผนเพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของผู้ใช้ด้วย นี่อาจหมายถึงการจัดหลักสูตรฝึกอบรม การสร้างเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติช่วยสอนการใช้งาน นอกจากนี้ การพิจารณาเรื่องความสามารถในการจ่ายเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งอาจรวมถึงการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ยืดหยุ่น การสร้างทางเลือกที่ราคาถูกลง หรือการทำงานร่วมกับภาครัฐและองค์กรไม่แสวงหากำไรเพื่อสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยี
- หากไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ครอบคลุมในการออกแบบความคิดริเริ่มด้านดิจิทัล เราเสี่ยงที่จะขยายความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ สร้างอันตรายที่คาดไม่ถึง และกีดกันกลุ่มประชากรบางส่วนออกจากการมีส่วนร่วมและโอกาส

หลักการข้อที่ 5: สร้างรากฐานเพื่อความยั่งยืนในทุกมิติ

วางแผนและออกแบบโครงการดิจิทัลโดยคำนึงถึงความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งด้านการเงิน การดำเนินงาน และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- ความยั่งยืนในที่นี้ถูกนิยามอย่างกว้างขวางเพื่อครอบคลุมทั้งความยั่งยืนทางการเงิน การดำเนินงาน และระบบนิเวศ ซึ่งล้วนมีความสำคัญในการหลีกเลี่ยงการหยุดชะงักของบริการสำหรับผู้คน
- การพัฒนาเพื่อความยั่งยืนหมายถึงการคิดถึงการใช้ประโยชน์จากความสามารถในการขยายตัวที่มีอยู่ในโซลูชันเทคโนโลยีดิจิทัลตั้งแต่เริ่มต้น ตัดสินใจเกี่ยวกับขนาดที่ต้องการของความคิดริเริ่มของคุณและเตรียมพร้อมตั้งแต่เริ่มต้น
- การพัฒนาเพื่อความยั่งยืนหมายถึงการนำเสนอค่าใช้จ่ายในการเป็นเจ้าของในระยะยาว ทั้งใบอนุญาตเทคโนโลยี การดำเนินงานและการบำรุงรักษา การเสริมสร้างขีดความสามารถ ฯลฯ และระบุอย่างชัดเจนว่าความคิดริเริ่มจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินในอนาคตอย่างไร ไม่ว่าจะโดยผู้บริจาค รัฐบาลเจ้าภาพ หรือวิธีการเชิงพาณิชย์
- ความยั่งยืนทางระบบนิเวศต้องพิจารณาถึงศักยภาพของความคิดริเริ่ม โซลูชัน หรือระบบในการช่วยให้ผู้คนและชุมชนปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ในขณะเดียวกัน ควรพยายามลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของความคิดริเริ่ม โซลูชัน หรือระบบใด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปล่อยก๊าซ CO₂ ที่เกิดจากฮาร์ดแวร์หรือซอฟต์แวร์ตลอดวงจรชีวิตทั้งหมดตั้งแต่การผลิตจนถึงการกำจัด
- การพัฒนาเพื่อความยั่งยืนไม่ได้หมายความว่าผลิตภัณฑ์ บริการ หรือนโยบายทั้งหมดจะคงอยู่ตลอดไป การเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อความยั่งยืนอาจส่งผลให้เกิดการรวมบริการ การถ่ายโอนความรู้ ซอฟต์แวร์ และ/หรือฮาร์ดแวร์ไปยังความคิดริเริ่มใหม่ การวางแผนสำหรับการถ่ายโอนข้อมูลอย่างปลอดภัย (หรือการลบ) เมื่อสิ้นสุดโครงการ หรือการช่วยเหลือลูกค้าในการเปลี่ยนไปใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ที่เกี่ยวข้องมากกว่า

หลักการข้อที่ 6: วางรากฐานแนวปฏิบัติด้านข้อมูลที่ให้ความสำคัญกับประโยชน์ของผู้คนเป็นอันดับแรก

สร้างระบบและแนวปฏิบัติในการจัดการข้อมูลที่โปร่งใส เคารพสิทธิส่วนบุคคล และเอื้อประโยชน์สูงสุดแก่เจ้าของข้อมูล โดยให้อำนาจแก่ผู้คนและชุมชนในการควบคุมและใช้ประโยชน์จากข้อมูลของตนเอง

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- บริการและโครงการด้านดิจิทัลมักสร้าง อาศัย และใช้ข้อมูลที่ได้มาจากบุคคลหรือทรัพย์สินของพวกเขา หลักการนี้มุ่งเน้นถึงความสำคัญของการหลีกเลี่ยงการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำไปใช้สร้างมูลค่า (ไม่ว่าจะเป็นทางการเงินหรืออื่น ๆ) ให้กับบริษัทหรือองค์กร โดยไม่ได้มีการคืนคุณค่าโดยตรงให้กับบุคคลที่เป็นแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น
- ดังนั้น การให้ความสำคัญกับ "ผู้คน" จึงเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในการเก็บรวบรวม แบ่งปัน วิเคราะห์ หรือลบข้อมูล โดยต้องคำนึงถึงสิทธิและความต้องการของพวกเขาเป็นอันดับแรก ในบริบทนี้ "ผู้คน" หมายรวมถึงทั้งผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับบริการ ผู้ที่ข้อมูลถูกรับมาผ่านพันธมิตร และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ข้อมูลภูมิสารสนเทศ
- เมื่อมีการเก็บรวบรวมข้อมูล สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวทางด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในระดับนานาชาติ ภูมิภาค ประเทศ หรือท้องถิ่น
- แนวปฏิบัติด้านข้อมูลที่ให้ความสำคัญกับผู้คนเป็นอันดับแรกยังรวมถึงการทำให้มั่นใจว่าผู้คนสามารถเข้าใจและควบคุมวิธีการใช้ข้อมูลของตนได้ การขอความยินยอมอย่างชัดเจนและได้รับข้อมูลจากบุคคลก่อนที่จะมีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือแบ่งปันข้อมูล และการลงทุนในความสามารถของบุคคลในการใช้งานเครื่องมือ ระบบการแก้ไขปัญหา และแนวปฏิบัติด้านข้อมูลต่าง ๆ
- นอกจากนี้ แนวปฏิบัติเหล่านี้ยังรวมถึงการแบ่งปันข้อมูลกลับไปยังผู้คนเพื่อให้พวกเขาสามารถใช้ข้อมูลนั้นตามที่เห็นสมควรได้ อีกทั้งยังต้องให้การเข้าถึงประวัติข้อมูลส่วนบุคคลที่ปลอดภัย เพื่อให้ผู้คนสามารถย้ายข้อมูลจากผู้ให้บริการรายหนึ่งไปยังอีกรายหนึ่งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย
- การละเมิดหลักการนี้อาจทำให้ผู้คนต้องเผชิญกับความเสียหายที่ไม่สมควรและไม่คาดคิด เช่น การรั่วไหลของข้อมูล การถูกกีดกันจากการใช้บริการ หรือการเลือกปฏิบัติที่เกิดจากข้อมูลดิจิทัลของพวกเขา

หลักการข้อที่ 7: ส่งเสริมความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ

สร้างความเชื่อมั่นและธรรมาภิบาลในโครงการดิจิทัลผ่านมาตรการที่ส่งเสริมวัฒนธรรมแบบเปิดและการทำงานร่วมกัน

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- เพื่อสร้างและรักษาความไว้วางใจในระบบนิเวศดิจิทัล จำเป็นที่ทุกคน ไม่ว่าจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากความคิดริเริ่มนั้นหรือไม่ ต้องมีความเชื่อมั่นในนโยบาย บริการ และระบบดิจิทัล รวมถึงการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ความเชื่อมั่นนี้เกิดขึ้นผ่านแนวปฏิบัติที่เปิดกว้างและโปร่งใส ซึ่งจะนำไปสู่ความรับผิดชอบ ความไว้วางใจเป็นรากฐานสำคัญของระบบนิเวศดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ไม่เพียงแต่ผู้ใช้โดยตรงเท่านั้น แต่สังคมโดยรวมต้องมีความเชื่อมั่นในการดำเนินงานและการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างความไว้วางใจนี้ต้องอาศัยความโปร่งใสในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การพัฒนาบริการ ไปจนถึงการจัดการข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลและกระบวนการตัดสินใจอย่างตรงไปตรงมาไม่เพียงแต่สร้างความเชื่อมั่น แต่ยังส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการรักษาคุณภาพและความน่าเชื่อถือของระบบดิจิทัลในระยะยาว
- แนวปฏิบัติที่เปิดกว้างและโปร่งใสอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง โครงสร้างการกำกับดูแลที่ชัดเจนและรับผิดชอบซึ่งกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบ การสื่อสาร การตัดสินใจ นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เปิดเผยและเชิงรุก กลไกที่ช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถให้ข้อเสนอแนะ ถามคำถาม และแสดงความกังวล รวมถึงการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะอย่างรวดเร็วและโปร่งใส การสร้างความโปร่งใสและการเปิดกว้างในการพัฒนาดิจิทัลมีหลายมิติ เริ่มจากการมีโครงสร้างการกำกับดูแลที่ชัดเจน ซึ่งระบุบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน สิ่งนี้ช่วยให้ทุกคนเข้าใจว่าใครมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องใดและสามารถตรวจสอบได้ การสื่อสารที่เปิดเผยและเชิงรุกเกี่ยวกับนโยบาย การตัดสินใจ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าใจกระบวนการและเหตุผลเบื้องหลังการดำเนินงาน นอกจากนี้ การมีช่องทางที่เปิดกว้างสำหรับการรับฟังความคิดเห็น คำถาม และข้อกังวล พร้อมทั้งมีกระบวนการตอบสนองที่รวดเร็วและโปร่งใส ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมและความไว้วางใจจากทุกฝ่าย วิธีการเหล่านี้ไม่เพียงแต่สร้างความโปร่งใส แต่ยังแสดงถึงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของข้อมูลและความต้องการของผู้ใช้จริง
- ในแง่ของการออกแบบทางเทคนิค แนวปฏิบัติที่เปิดกว้างและโปร่งใสอาจรวมถึงการใช้วิธีการแบบ agile มาตรฐานเปิด ข้อมูลเปิด โอเพนซอร์ส และนวัตกรรมแบบเปิด การนำแนวคิดความโปร่งใสและการเปิดกว้างมาใช้ในการออกแบบทางเทคนิคสามารถทำได้หลายวิธี การใช้วิธีการพัฒนาแบบ agile ช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นความคืบหน้าและให้ข้อเสนอแนะได้ตลอดกระบวนการพัฒนา การใช้มาตรฐานเปิดช่วยเกิดการทำงานร่วมกันระหว่างระบบต่าง ๆ และลดการพึ่งพาเทคโนโลยีเฉพาะของผู้ให้บริการรายใดรายหนึ่ง การเปิดเผยข้อมูล (open data) ช่วยให้สาธารณชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง ในขณะที่การใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สเปิดโอกาสให้เกิดการตรวจสอบ แก้ไข และพัฒนาต่อยอดจากชุมชนนักพัฒนาทั่วโลก นอกจากนี้ การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบเปิดยังช่วยดึงดูดความคิดสร้างสรรค์และโซลูชันใหม่ ๆ จากแหล่งที่หลากหลาย ทั้งหมดนี้ไม่เพียงแต่สร้างความโปร่งใส แต่ยังช่วยเพิ่มคุณภาพและความยืดหยุ่นของระบบดิจิทัลโดยรวม
- เมื่อองค์กรไม่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใสและการเปิดกว้าง จะส่งผลให้เกิดการขาดหรือสูญเสียความไว้วางใจ ความไว้วางใจมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และหากปราศจากความไว้วางใจ ผู้คนจะเลือกที่จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการดิจิทัลและการแบ่งปันข้อมูลของพวกเขาอย่างสมเหตุสมผล ดังนั้นจึงสูญเสียประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น การละเลยหลักการความโปร่งใสและการเปิดกว้างสามารถส่งผลเสียอย่างร้ายแรงต่อความสำเร็จของโครงการดิจิทัล เมื่อองค์กรดำเนินงานอย่างปิดลับหรือไม่เปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ จะนำไปสู่การสูญเสียความไว้วางใจจากผู้ใช้และสาธารณชน ความไว้วางใจนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ หากผู้คนไม่ไว้วางใจระบบหรือองค์กรที่อยู่เบื้องหลัง พวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการใช้บริการหรือแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่สมเหตุสมผลจากมุมมองของพวกเขา แต่ส่งผลให้เกิดการสูญเสียโอกาสในการได้รับประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัล ในระยะยาว การขาดความโปร่งใสอาจนำไปสู่การต่อต้านเทคโนโลยี การลดลงของการใช้งาน และความล้มเหลวของโครงการดิจิทัลที่มีศักยภาพในการสร้างประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้น การสร้างและรักษาความโปร่งใสจึงไม่ใช่เพียงเรื่องของจริยธรรม แต่ยังเป็นกลยุทธ์ที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จและความยั่งยืนของการพัฒนาดิจิทัลในระยะยาว

หลักการข้อที่ 8: เตรียมพร้อมรับมือและลดทอนความเสี่ยงทางดิจิทัล

ตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากเทคโนโลยี วางแผนรับมือกับสถานการณ์เลวร้ายที่สุด พร้อมกับมุ่งมั่นสร้างผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเรา ไม่มีโปรแกรมหรือโซลูชันเทคโนโลยีใดที่ทำงานโดดเดี่ยว ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามคำมั่นสัญญาที่จะ "ไม่ก่อให้เกิดอันตราย" ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องคาดการณ์และพยายามลดความเสี่ยงต่างๆ แม้กระทั่งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากความคิดริเริ่มนั้น ๆ
- มีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นมากมายจากความคิดริเริ่มด้านดิจิทัลใด ๆ และรายการใด ๆ ที่นำเสนอที่นี้จะไม่เพียงพอ ตัวอย่างของความเสี่ยงรวมถึงการเชื่อให้เกิดการกดขี่ทางดิจิทัล (รวมถึงการสอดแนมและการเซ็นเซอร์ที่ผิดกฎหมาย) การเพิ่มความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลที่มีอยู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับ เช่น ความพิการ รายได้ หรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ความรุนแรงทางเพศที่เกิดจากเทคโนโลยี การบ่อนทำลายภาคประชาสังคมและบริษัทเอกชนในท้องถิ่น การขยายบรรทัดฐานทางสังคมที่เป็นอันตรายที่มีอยู่ และการสร้างความไม่เท่าเทียมใหม่
- แม้ว่าความเสี่ยงจะมีอยู่ในเทคโนโลยีทั้งหมด แต่ความเสี่ยงเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องเป็นพิเศษ และผลกระทบยังไม่เป็นที่ทราบแน่ชัด เมื่อพูดถึงการเรียนรู้ของเครื่อง (machine learning) และปัญญาประดิษฐ์ (AI)
- การลดความเสี่ยงขึ้นอยู่กับบริบทเฉพาะ และต้องใช้วิธีการแบบหลายมิติที่ผสมผสานการป้องกันทางเทคนิค กฎระเบียบ นโยบาย และสถาบัน การลดความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพใช้วิธีการระยะยาว โดยพิจารณาว่าความท้าทายและความไม่เท่าเทียมในปัจจุบันจะถูกขยายโดยพัฒนาการที่ไม่ทราบล่วงหน้าอย่างไร
- การจัดการความเสี่ยงในการพัฒนาดิจิทัลต้องอาศัยวิธีการที่ครอบคลุมและปรับให้เข้ากับบริบทเฉพาะของแต่ละโครงการหรือสังคม ไม่มีวิธีการแก้ปัญหาแบบ "one-size-fits-all" ที่สามารถใช้ได้กับทุกสถานการณ์ การป้องกันทางเทคนิค เช่น การเข้ารหัสข้อมูล หรือการใช้เทคโนโลยีความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวโดยการออกแบบ (Privacy by Design) เป็นเพียงส่วนหนึ่งของภาพรวม ต้องมีการผสมผสานกับการพัฒนากฎระเบียบและนโยบายที่เหมาะสม รวมถึงการสร้างสถาบันที่มีความสามารถในการกำกับดูแลและบังคับใช้มาตรการป้องกันต่าง ๆ นอกจากนี้ การมองในระยะยาวเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและอาจส่งผลกระทบที่ไม่คาดคิดในอนาคต การวิเคราะห์แนวโน้มและการคาดการณ์ผลกระทบในระยะยาวจะช่วยให้สามารถออกแบบมาตรการป้องกันที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรับมือกับความท้าทายและความไม่เท่าเทียมที่อาจถูกขยายหรือเปลี่ยนรูปแบบไปจากการพัฒนาเทคโนโลยีในอนาคต
- หากไม่มีมาตรการป้องกันเหล่านี้ กลุ่มคนบางกลุ่มอาจตัดสินใจที่จะถอนตัว หรือระบบอาจถูกใช้เพื่อเป้าหมายเฉพาะกลุ่มคนบางกลุ่มโดยเจตนา ซึ่งบ่อนทำลายเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งหมด
- การละเลยการจัดการความเสี่ยงในการพัฒนาดิจิทัลอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์หลายประการ ประการแรก อาจทำให้กลุ่มคนบางกลุ่มรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับการปกป้องสิทธิ จนนำไปสู่การตัดสินใจถอนตัวจากการใช้เทคโนโลยีหรือบริการดิจิทัล ซึ่งจะยิ่งเพิ่มความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล ประการที่สอง ระบบที่ขาดการป้องกันที่เหมาะสมอาจถูกนำไปใช้ในทางที่ผิด เช่น การเลือกปฏิบัติหรือการกีดกันกลุ่มคนบางกลุ่มอย่างจงใจ ซึ่งขัดกับหลักการของความเท่าเทียมและการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ผลกระทบเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะบ่อนทำลายวัตถุประสงค์เฉพาะของโครงการดิจิทัลนั้น ๆ แต่ยังสามารถส่งผลกระทบในวงกว้างต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยรวม ไม่ว่าจะเป็นการลดความเหลื่อมล้ำ การส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพ หรือการสร้างนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืน ดังนั้น การคาดการณ์และจัดการความเสี่ยงอย่างรอบคอบจึงไม่ใช่เพียงเรื่องของการปกป้องบุคคลหรือกลุ่มคนเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาความก้าวหน้าและความยั่งยืนของการพัฒนาในภาพรวมด้วย

หลักการข้อที่ 9: ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลเชิงประจักษ์นำไปสู่ผลกระทบเชิงบวก: รวบรวม วิเคราะห์ และใช้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงโครงการ

รายละเอียดเพิ่มเติม:

- ตลอดเวลาที่ผ่านไป แนวปฏิบัติที่ดีในการทำความเข้าใจ การติดตาม และการประเมินผลของความคิดริเริ่มด้านเทคโนโลยีได้พัฒนาไปสู่การเน้นย้ำถึงผลลัพธ์ที่มีต่อผู้คนและชุมชน มากกว่าเพียงแค่การเข้าถึงและการใช้งาน
- เพื่อทำความเข้าใจผลลัพธ์ที่มีต่อผู้คนและชุมชน จำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย - ทั้งที่ใช้เทคโนโลยีและแบบดั้งเดิม - เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และใช้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ได้มุมมองที่ครอบคลุมเกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีต่อผู้คนและชุมชน
- นอกจากนี้ยังรวมถึงการจัดเตรียมช่องทางการแก้ไขปัญหาสำหรับผู้คนเพื่อส่งข้อเสนอแนะและข้อร้องเรียน ซึ่งได้รับการติดตาม จัดการ และวิเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ
- การทำความเข้าใจผลลัพธ์มีความสำคัญต่อวิธีการออกแบบแบบ agile หรือแบบวนซ้ำ ซึ่งนโยบาย ระบบ และโซลูชันดิจิทัลได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- ให้ผู้คนมีส่วนร่วมในการออกแบบและดำเนินการติดตามและวัดผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผลลัพธ์ที่วัดมีความเกี่ยวข้องและมีความหมายสำหรับพวกเขา
- มีฉะนั้น ความคิดริเริ่มต่าง ๆ อาจบรรลุเป้าหมายด้านประสิทธิภาพและการเข้าถึง แต่ไม่สามารถสร้างผลกระทบที่แท้จริง ผลกระทบที่เป็นอันตราย หรือโอกาสในการปรับปรุงผลลัพธ์เชิงบวกต่อผู้คนและชุมชน การละเลยการประเมินผลกระทบอย่างรอบด้านอาจนำไปสู่การสรุปผลที่ผิดพลาดเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการ โครงการอาจดูเหมือนประสบความสำเร็จในแง่ของตัวเลขและสถิติ แต่อาจไม่ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายในชีวิตของผู้ใช้จริงหรือแย่กว่านั้น อาจก่อให้เกิดผลกระทบทางลบที่ไม่ได้คาดคิด ตัวอย่างเช่น แอปพลิเคชันสุขภาพอาจมียอดดาวน์โหลดสูงและมีผู้ใช้งานจำนวนมาก แต่หากไม่มีการประเมินผลกระทบเชิงลึก อาจไม่ทราบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญ หรือในบางกรณี อาจทำให้เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพมากเกินไป นอกจากนี้ การประเมินอย่างรอบด้านอาจเผยให้เห็นโอกาสในการปรับปรุง เช่น การเพิ่มฟีเจอร์ที่ช่วยสร้างแรงจูงใจ หรือการปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นสำหรับผู้ใช้